

عبدالجبار شیدپور

روح گذشت

* غوغای شهرهای بزرگ

* کانون صفا و صمیمیت

* شیخصیت مقابله زن و مرد چگونه اتفاق می‌افتد؟

مسافری که برای اولین بار یکی از شهرهای بزرگ مانند تهران قدم می‌گذارد، وقایع اختناکی‌ای عالی، و مردن و خیابانهای فربات آنرا می‌بیند، دچار یک نوع شگفتی شده ممکن است سورکند هوای آنها یا یون فسیم بهشت لطیف یوده، و زندگی در آن محیط‌توأم با لفاظ و خرمی است، و آبزندگی در آنجا زده‌همه جاگوارتر است.

آریایی‌کوئه شهردار ای ظاهری فریبند همه بیاشد، افرادی که برای نخستین بار آنها دارد پیش‌ورود، دیگر تحویل‌هایی گرفته‌اند، بدوزن تردید آب و هوای آنها در حمله اثر می‌گذارد، عدم ای از قوام‌مقداری از تأثیرات داخلی می‌گذرد، ولی افراد پوئتری تحت تأثیرات اجتماعی آن واقع می‌شوند.

این دسته هنگامیکه تمام رسانیده‌ای جسمی و روحی شود را از دست دادند، کم کم فیاضه این شهرها در تپه‌شان گرگون و بکر دد، و تازه‌می‌فهمند که در پس قیامه گیری ای آهای صورتی مخصوص و بیو دارند، که هر کس از دیدن آن وحشت می‌گذرد، همین شهرهای بزرگ‌که وزیرها در پس زدن در درد شیخ‌خان ای را ایجاد می‌دهد، و سوانان و دختران بیگنان را بورده هلاکت می‌افکند که قلمز او شتن آن شرم دارد.

این شهرها با تمام زرد و زیور خود از زندگی رنج می‌برند، از خوشی و شادی بهره‌ای نمی‌برند، قوای امنیت آن غالباً افسر ده و گرفته است، طبقه‌منفذ این شهرها با اینکه از هر نوع وسائل راحتی و آسایش برخود آدمیه‌اشند، ولی روح حیات یعنی نشاط واقعی در زندگی آنها

دیده نمیشود، غالباً میان افراد خانواده آنها چنگکوچدار و خوددارد، سوه ظن و نگران عجیبی آنها را فرازگرفته است، حس اعتماد در واپطه ناشوین بسیار کاهش یافته است. کودکان و نیکنامه در موقعی که چنگک و سبدال میان پدر و مادر شان واقع میگردند؛ پهلوان نگرانی داشته اند این اب شده، اذای رهگذر اشکالات تربیتی در آنان بوجویماید.

قانون صفا و صمیمهیت

این نوع شهرنشینان و قنیع پور شان به زندگی های ساده و بی آلایش روسان نشینان می افتد از دیدن آن همه هر وسفا که در کانون زندگی آنان وجود دارد، دچار خیرت و شکننی میگردد، با اینکه محسن و میت های فراوانی آنان را حافظه کرده، و از همین اشت و قنیعگ طلور ناقص بر، خود را در پیشگیری از اینها میمیت و بکارگی از درود و بیوار خانه آنان میبارد، و همه افراد خانواده بایکدنبیا صفا و هیبت چون خیابانی زندگی را بگردش در می آورند، و در واقع بجز این د بروز مشکلات کوچک و بزرگ دامن حمت بکمر زده، همه بچنگک آن مشکل میروند، تا آنرا حل نمایند.

در چنین مخلقه های خانواده هم واقعی خود را بعنی آسایش و راحتی و ازدست نداده است؛ خانه بنده گاه افراد خانواده است؛ و حال آنکه خانه در شهر های بزرگ واقع شود را از دست داده است، و در واقع در سکم زدن آن است. همه از آن گریز است، خانه میدان گشکنها و سفرا و جدالها شده است، این خانه های اینکه از نظر سایل زندگی بسازد عالی است ولی از اعلی روابط خانوادگی تبره و تاریک است، بدون تردید کودکان در یینین مقاطعه از اعلی از پیش دیدار یکنون تزلزل غیرقابل جبر این میشوند.

این همه غوغای در شهر های بزرگ برای چیست؟ یکنی از عوامل آن اینست که روح گذشت و سازش در آن کمتر وجود دارد در حالی که هر دیده نشین گذشت بیشتری دارد.

شخصیت متناسب زن و مرد چگونه لطفه هی بیند؟

بدون تردید هر مردوزنی و قنی در باره همسر و زندگی خانوادگی خود فکر من کند، در نظرش نواعی همیمیت و بگردد، بخش از افراد در چنین موقعی «میگویند»: ایکاش همسری را انتخاب میکردم که این نوع اشکالات کلی و یا جزئی در او دیده نمیشد، آنوقت زندگی من ایده آنی «یاد»، این نوع طرز تختکرده بسیاری از خانواده های بازار زن و مرد خوددارد، با اگزه، پیداست پر از همین نوع منطقه های نارسا، توجه فرازهایان زن و شوهر دگوکون هد، کم کم دیده احتجاجات توسعه میابد، برای روشن کردن خدمت این نوع استدلال های پوچ باید (بقیه در صفحه ۴۰)

زیر اطرافداری اسلام از عالم و داشت از طرق کو ناگون بروکسی پوشیده نیست ، و در اینکه پیامبر اسلام توانائی بر نوشتن و خواندن داشت ، وابن کمال رسانایر کمالات دو هیچ مکتبی نداخته است ، دعوه بقی است اهلی ، کسی تردید ندارد .

ولی مرکز بحث اینجاست که آیا پیامبر اسلام پیش از بعثت و پس از آن از این توانائی استفاده نمیکرد ؛ دین خلاف سریع آیه ۸ سوره نکبیوت ، دست بخواندن و نوشتن میزد ؛ و آبا طرز قلم و قریت پیامبر سان معلمان ابروز بود که از روی کتاب اندیس گردید ؛ ای این که ملک آموزش و پرورش با خواندن آیات قرآن از حفظ و تعلیم حلال و حرام و دادن تعلیمات عالی اسلام و اندیزه ها و تراجم بوده است ؟

(بهجه از صفحه ۵۰) «اطر زنان ساخت که زن و مرد ایده آل کامل اسرالادرد با وجود ندارد ، بلکه تمام افراد ارجوهاتی دارای اتفاقه دفعه اهانی میباشند ، منتهی میگشند و قسمی دچار این کمپود اخلاقی میباشد .

شاید عده ای از افراد ساده لوح چنین میباشد که همه خانواده ها در کمال راحتی و آسایش زندگی میکنند و هیچگونه اختلافی میباشند و وجود ندارد ، تنها خانواده بدینه و تزویه خودشان است که دچار این نوع گشادگی ها است . با این افراد باید با کمال صراحت گفت که چنین امری تقریباً همال مینماید ، چه از نظر طبیعتی - وجنبه های تربیتی - و اینهایان بجهش دشوار بینظر میرسد . که زن و شوهری ، در تمام شیوه های خانواده های دشواری و زندگی را بکنید گر توانی کامل داشته باشند .

بلی ذکته ای که راید بدان توجه داشت اینست که بسیاری از زنان و مردان عالی و دور از آن دیش با روح سازش و گذشت امعنی میکنند احتیاجات بختی را ماید گرفته ، اساس خواهند داشت اینکه راه را از این داشته ، البته ایجاد چنین وضعی نشانه ندرشد و کری و اخلاقی است ، مساماً چنین خانواده های سهم پیشتری از خوبی های شویه هایان میگردند . در مطالعه خانواده های هم وجود دارد که زندگی در کام آنان تاخذ و ناگو از همینماید و عامل اصلی این فاراختن راید پر توقی و کم جو مسلک آنان داشت : بر سرمه دههات کوچک با یکدیگر بجهش نگه دارند ، گذشت در قاموس زندگی آنان وجود ندارد ، حاضر نبستند هم . شان در مورد دی دارای سایه های عاسی باشد ، از ادامه های بناهه کم کرده کم کم اشکال تراشی به جزءی و جدال و فحش و کذک کاری می انجامد . در چنین واردی شخصیت متناهی زن و مرد از لطفه دیده پیوندشان دچار شکست میگردند .